

International linje i Berlin

Jeg har lige været på studietur med min klasse i Berlin, som bød på både shopping, hygge og nye indtryk, men også åbnede mine øjne for hvor Tyskland og Danmark er forskellige, nemlig når det kommer til de to skolesystemer.

Det er altid spændende at opleve nye byer. Opleve nye kulturer og sammenligne dem med ens egen. Måske som inspiration til forandring og indførelse af nye traditioner, men også omvendt r man kommer pludselig til at værdsætte ting fra ens egen kultur, man ikke før havde set, indtil man oplevede en kultur hvor dette mangler.

Det har været en fantastisk tur, det gør virkelig noget for en klasse, når man har været en hel uge sammen 24-7. Om aftenen blev der hygget på hotellet og om dagen gik vi byen rundt og så ting som tyske bunkere fra 2. verdenskrig, Alexander Platz, en tyske Rigsdag og meget andet. Jeg synes det var virkelig spændende at se de gamle tyske bunkere fra 2.verdens krig. Det er en mærkelig følelse man får, når man er et sted, man ved, der har rummet så megen frygt. Det er som om stemningen stadig sidder fast, og har lagt sig som et ondt minde, om den dystre fortid Tyskland har fra 2.verdenskrig.

Det jeg synes var bedst, var nok alligevel shopping. Jeg fik hvert fald en ny udvidelse af mit klædeskab, for der er nok af shopping muligheder i Berlin og lommepengene hjemmefra blev hurtigt brugt op. Det var superhyggeligt at gå på opdagelse i Berlins gader og anderledes butikstrøg.

Hovedmålet med turen var, at vi skulle besøge en tysk skoleklasse og se hvordan det var at gå i en tysk skole. Efter en varm modtagelse med kager og sodavand, sad vi i grupper og snakkede på det bedste engelsk vi kunne præstere, med de tyske skoleelever. Hjemmefra havde vi forberedt

spørgsmål om, hvordan det var at gå i skole i Tyskland. Mange af svarene var ikke så overraskende, men faktisk meget lig hvad en dansk skoleelev ville have svaret. Men en ting gik igen hos alle de unge vi spurgte. Forholdet mellem lærer og elev.

Man kan ikke ligefrem sige det var det pæneste de havde at sige om deres lærere, når vi spurgte dem. Der lød hver faldt et gentaget "No!" fra alle eleverne, når man spurgte om de kunne lide deres lærer. Det var som om de ikke kendte deres lærere som andet end nogle strenge væsener, der kun var der for at lære dem noget. Det var en form for, jeg ved ikke om jeg skal kalde den god, for jeg kunne ikke bedømme om det var respekt eller frygt for læreren. Et blik fra læreren og en af de tyske elever skyndte sig at lægge mobilen væk, selv om hun egentlig bare ville vise nogen af os noget fra en kassetur, de havde haft. I Danmark, synes jeg, på trods af det faktum at eleven er der for at lære og læreren for at undervise, at der tit alligevel opstår en form for venskab. Der er det jeg vil kalde gensidig respekt. Jeg er i hvert fald glad for at jeg går i en dansk skole. Jeg tror, man som elev i Danmark har mere at skulle have sagt, end som elev i Tyskland. Og jeg synes også man tit lærer sine lærere at kende som mennesker.

Jeg forlod Berlin, med masser af gode minder om sjove dage med venner og lærere og en lille smule klogere end jeg kom.

Billeder fra vores besøg på Schule am Schloss.